

סמייר שלן גיא

3123162

בן שורה ועובדת

נולד ב - 12.4.1960

הנפטר לצהיל ב - 19.7.1978

שגרת בפלס"ר 95

טולב - 19.8.1980

בצמלה מבצעית.

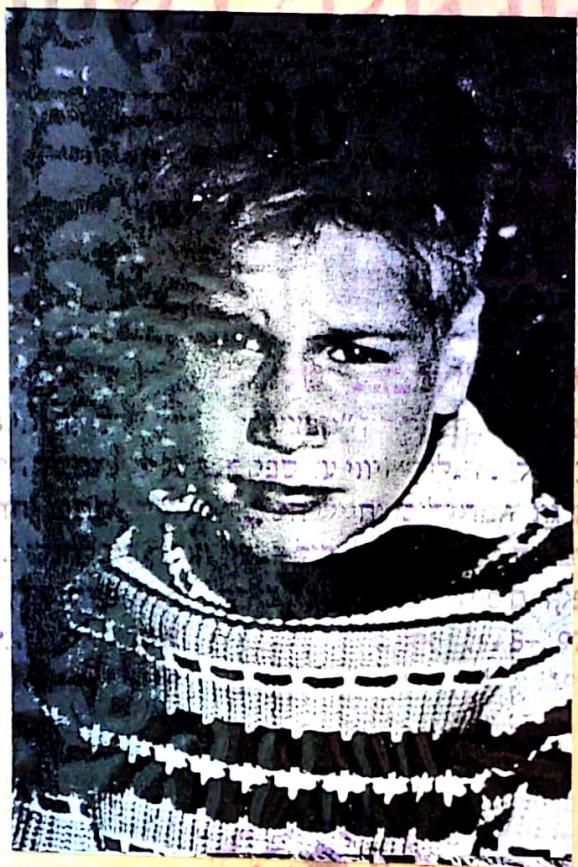

פלס"ר

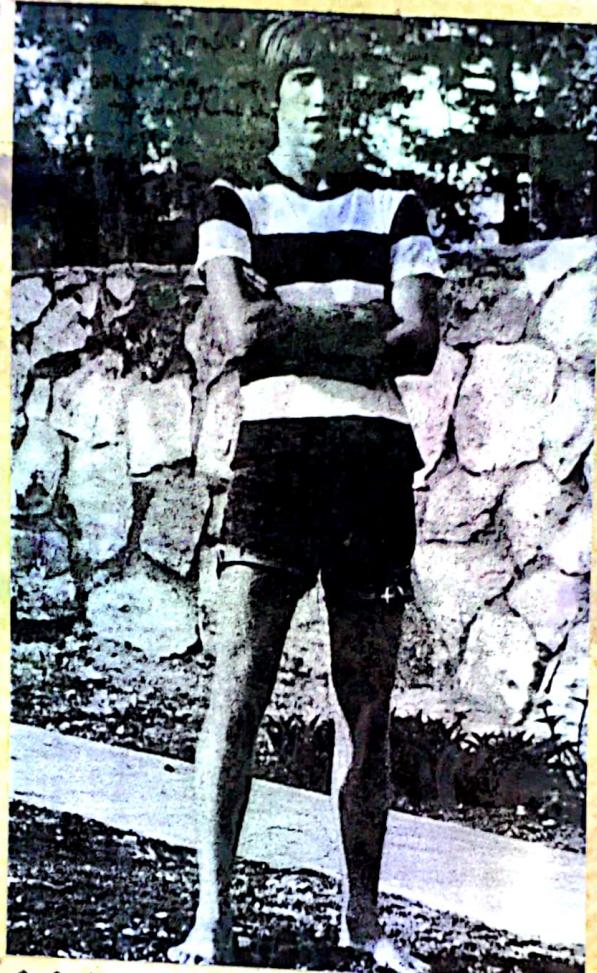
פלס"יר

בילדותך

בנעוריו

ל' - ג'י גולן

שעת מוחרם בזאת, ויזירנו רוצים לחשב, שכאייה פקוט גסות

הוא הופיע אל כל טליתם, והוא דחק סרטייל חשל

ונאקה נסחפה ורוחקה ווא מושט איזה צפינו בספי שרט

וזם קבצלים את פניו ניש מיש קבצנו ווונש

וזם יינו בזת אחר קזרות, שנם בו אונכט את צב

ומ ש קכינט ללבוד על מסקנתם פום ספחה שעורה

ויס הוא לובך אסקפו עילית לאחיה לזרוי

ולסנקות ואח זוז נילבש שם גני עבורה

קיזו וווקט לחשב שטם שט גזגה יט שדרה יט מונט

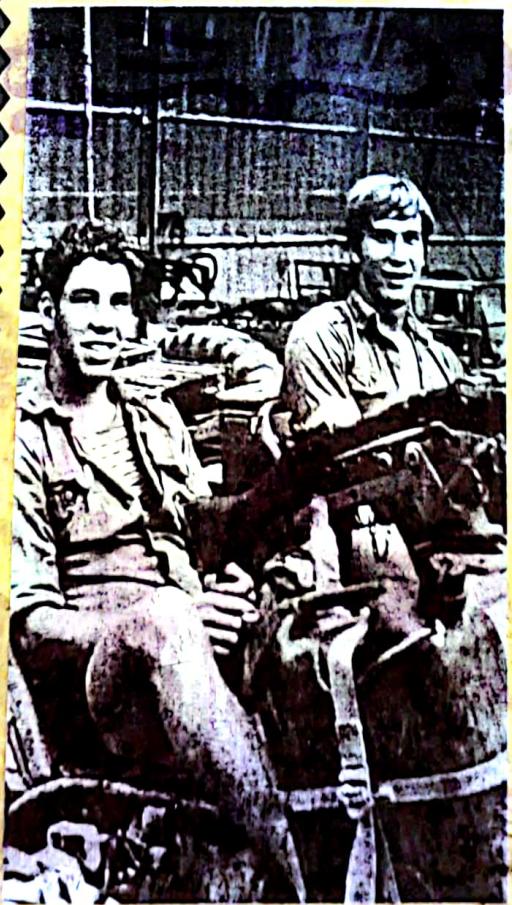
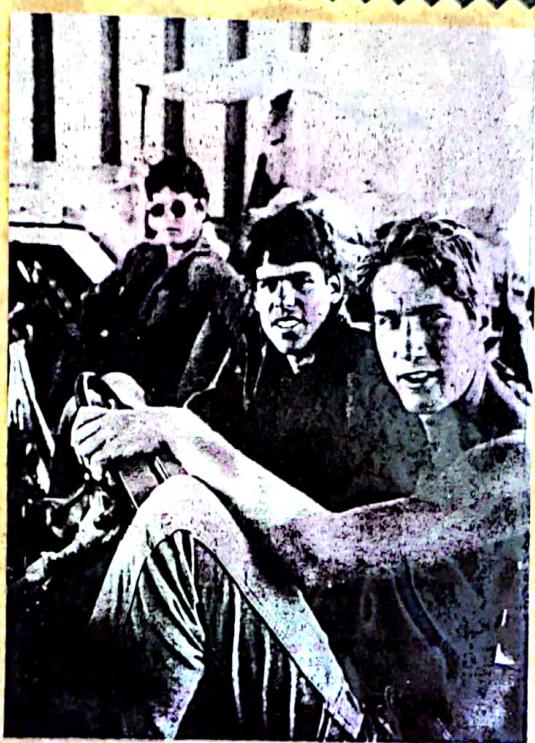
וככל ערב זט שט מונטט שוחותים וקרם

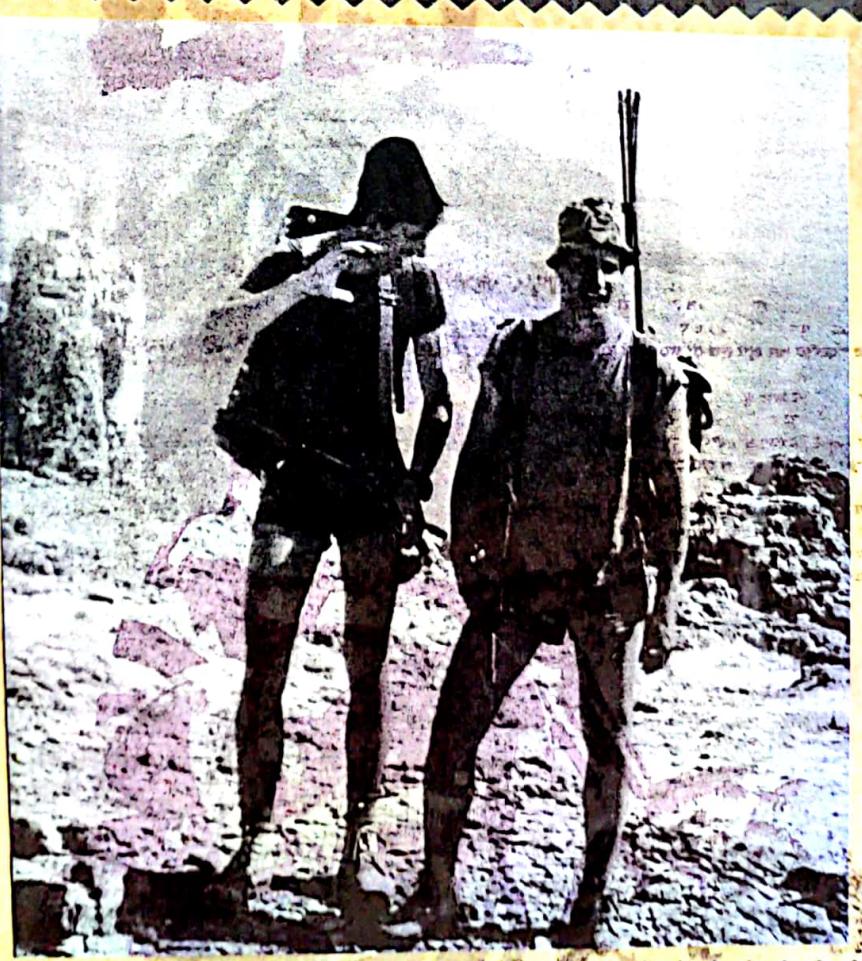
שטם שט הו איזוב כל גזוי וצחים לבר טה ווונש

גשכון לזוק שט פזים וזרדים ווונש

בתקופת הצבא

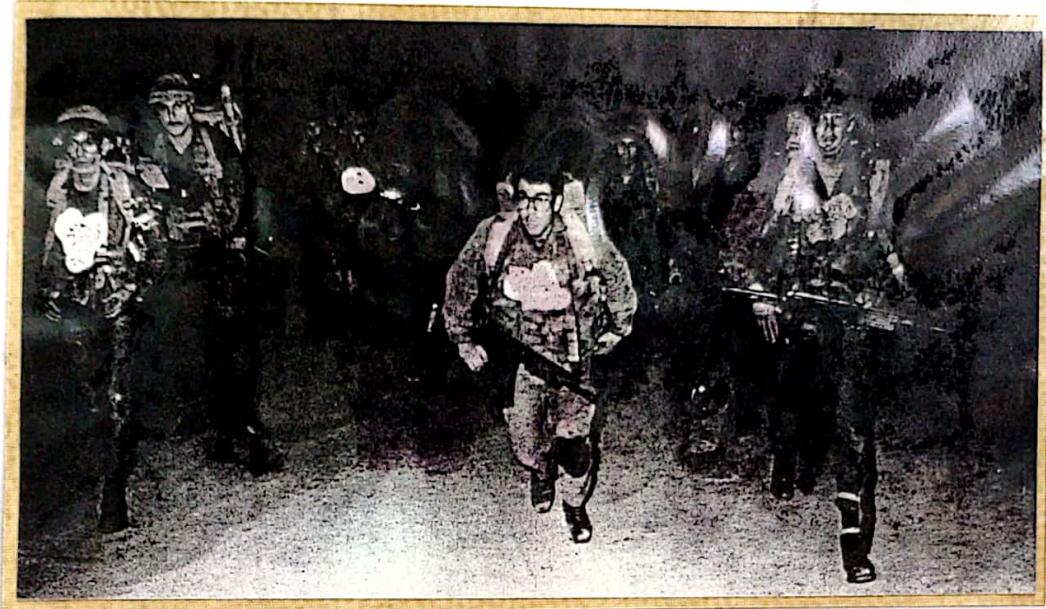

חטיבת גולני בשנות ה-80

בין מבצע ליטאני ומבצע "שלום הגליל" (1978-1982)
בארבע השנים המפרידות בין "מבצע ליטאני" (מרס עד יוני 1978) ובין מבצע "שלום הגליל" (יוני עד ספטמבר 1982), נמשך המאבק הצבאי בארגוני המחבלים, וחיליל חטיבת גולני השתתפו יחד עם כוחות רבים אחרים בהגנה על גבול הצפון ועל יישובי הגליל. ארבעה מפקדים פיקדו על החטיבה באותן ארבע שנים: אל"ם אמיר רAOבנI (1977-1978), אל"ם דוד כע (1978-1980), אל"ם אילן בידן (1980-1981) ואל"ם ארזון לביא (1981-1982).

היו אלו ארבע שנים של פעילות "שגרתיות", "תעסוקה מבצעית", "אחזקה קו", ובכ"ש בין אימון לאימון. לצד عشرות פעולות-מנע, חידרות, מארבים ו"סירות אלימים" שביצעו לוחמי הגודים כנגד כוחות מחבלים בדרום-לבנון, הופעלו גם לוחמי הסיור באירועי "פיגועים-מикוח"; הראשון ב'13 ביוני 1979, בו חוסלה חולית מחבלים בבית ההבראה ליד מעלות, והשני ב'7 באפריל 1980, כאשר חוליה של חמישה מחבלים חדרה לפעתו של קיבוץ משגב-עם. בקרב עם המהבלים נפל חייל-גולני, ומוציר הקיבוץ ואחד הפצועים נהרגו. בקי"ט 1981 הפגיו המהבלים בשלושה שבועות את "אצבע הגליל" ומערב הגליל במה שכונה Ach"C "מלחמת ההתקשה הקטנה".

לוחמי גולני בדרכם אל בסיסי מלחליים בדרום לבנון

מארב לילי נגד המחללים לא הרחק מגבול הצפון

אמו של גיא, שרה, כותבת לזכרו

אב הרחמים
אל תתן לי לנפול
מחמת העצבות
ושמיים שלך
אל תחק ממני

(ולדת)

גיא יקיריו
וחלתתי לכתחוב לך מכתבים. אחרות אינני יכולת לספר את כל מה
שקורה איתנו, איתי, עם אבא, עם אילן, אודי, יאיר וענבל. איני
יכולת לכתחוב לך מה קורה בחוכם, כי זה רק בהם, ואין לי רשות
לחטט. אבל אפשר לספר לך עליינו ועליך, על מה שקורה לנו מא
שנפלהת.

בשבילנו חמוד, אתה לא מצבה. איןך אבן קרה אותה אנחנו מבקרים.
בשבילנו אתה בן האוב המלווה אותנו בכל מעשינו, אתה הילך איתנו,
ישוב איתנו, נמצא איתנו בכל, וכך אנחנו יכולים להספיד אותו. כך
לא מספידים, גיא!

כשאגי מתגעגע אליך, כשהכאב מציק מאד, כשהאלב סתום לגמרי, אני
ישכח לכתחוב לך, ואו מעט קל יותר להמשיך ולהחיק, ולהחנק...

אומרים שנצטרך ללמידה לחיות עם זה, עם הכאב.
...ביאילד שלי, אני שולחת את ידי לגעת בר בני, ללטפי את פניו, סטו
שהיהチינוק, ואני נוגעת בר. וזה תמונה לפני. אליו גם רק ניזחת
בשחורך לבך. אתה מבית מההתמונה ואתה כל בר חי, כל קך אמיתי יש
וכן. ילדי שלי. קולך חסר לי, צעדך, לחיצת ידך הבריאה כל אימת
שנפרדו ההורק המקסים שלך.

...גיא בן יקר שלי, אני כבר מתחילה להתגעגע אליך. יום שישי, וחג
רוזף חג, וכל החיילים מגיעים הביתה ואתך איני זדאה בינויהם. אני
מחפשת אותך גיא. אני רוצה אותך אתנו פה בבית. אני מביטה

בתחמוננות מסביב וכולך חិיכני וצעיר. יפה, אתה יודע בן, כבר שאתה
אני רדוףת סיטוטים. בלילות היתי מתעוררת וחושבת עלייך, מה אתה
עושה עכשוו? היכן אתה נמצא, האם קשה לך אני מנסה להתרבו
היטב ולראות את המבע פניך, ועל מה אתה חושב. אני איתך גם
כשהאתה כל כך רחוק ממני בנימוטים מעבר לקוים. בלילות הקרים
ידעתי עד כמה אתה סובל מדור. ידעתי חולשתך לדור ונעשה לי קר.
לעתים כשבחאת בלילות אתה עיף ורعب ובמצב רוח מופת על נסיצה
מעייפות וקשה, הרגשתי שאני עוברת זאת ביחד איתך.

...היום-tag סוכות, כל החילים ודאי יבואו הביתה, ומה איתך אילו
ידעת כמה קשה לנו ואנו רוצחים להיות איתך. אנחנו רוצים לצעוק...
גיא, ילד יקר שלי. אומרים שאפשר להביע כאב במילים. אומרים
שאפשר להביע אהבה במילים. האמן לי. אין לי מילים. אני מוצאת
אתך. אובי מhapusת את המילים. הן חשובות לי. אני רוצה לכתוב אליך,
לדבר אליך. לספר לך علينا. על איל כמה שהוא בגר וקיבלה אחריות.
על אודי וייר. על ענבל... ילד שלוי: כך כתבתי לך במחטים לצבא.
לא התבונשתי. אהבתך לכתוב לך כאלו אתה עוד קטן. הן לא תוכל
לכטום עלי מרחוק.

כשהיית תינוק היתי רזה בלילות מפחד שמא שכחתי לסגור לך את
המיטה. אני זכרת פעם ב-2020 בלילה התעוררתי ורצתתי. לא היה כי
שקט. רציתי חמיד לעטוף אותך ואת שאר אחיך בעוד ועוד אהבה
והגבנה.

ילד, אתה חי כי, אני רואה אותך הולך במדרכות. צועד בכיטול
כלשה, "זורך" עם החבורה עם ענבל. אני רואה אותך עם ה策תק
הנפלה בעיניים: "אמת, הכל בסדר, אל חdagiy". אבל אני חוגגת
גיא... אני פותחת את האלבומים שלך. תינוק יפה, בהיר, טהור. כל כך
נפלא. בדיזוק מה שרצינו. אתה בן בכור. אנחנו מטפלים לך באהבה
ומטירות. אתה, יודע להזכיר אהבה... .

החברים כותבים

להיות בסירות...

דצינו יחד לבכת לסייעת נבחרת. התקשרו אלינו מהיחידה הזאת דרך מחלקת הבטחון, אמרו לנו שזומבר מלא ואם אנחנו רוצחים לחשע אליהם עשבוא ביולי. לגיא חיתה בעיה כי הוא לא קיבל צו גיס רשמי, תוא וקיבל את החודעה בטלפון. בלשכת גיס ירושלים לא רצוי לגייס אותו ונגיא התחיל להרים טלפונים יחידה ולמחלקת הבטחון. מאוחר יותר הצליחה להשיג תאום, אחיה'ץ שע לשכת הגיס ומיד גיס. למחמת בא ישר לשיטה הניבוש. אחרי הניבוש קראו לגיא ולוי לשיחה והודיעו לו שלא מקבלים אותנו בכלל בעיות בגב שוזהו ע"י הצלומים.

וזאת הייתה מכחה, כי גיא וויתר על נסיעה לחו"ל עם נבחרת הכנוריד בשל רצונו להתגשים לסייעת המוחצת. לא הצלחנו להשיג דחיה שווה. היינו שבוע בבית ואז החלינו לסתות להגיע לסייעת גולני. מאז היונו בסירות, דרך כל המסלול הקשה עד לצוות סמלים "ותיקה". בצוות "ותיקה" גיא הספיק להיות 4 חודשיים.

(אלן טולדו)

مسירות שאינה אוהבת מילים

...כאשר נתנו לנו תחום אחריות כמו הגייפות למשל, הוא היה מתייחס לעניין במלוא הרצונות. הדבר התבטא במיוחד בסדירת הגייפות. הוא היה מקפיד שנוטפל בנייפים טוב והוא מוצא שהכל מתנהל כשרה. כאשר חל קלקל כלשהו באחד הגייפות, היה מאטפל בו ועזרה לירום המכונאי, הוא עבד בחתולבות על הגייפות. גם כאשר חזהו מהסדרה, גיא דאג לכל הגייפות ועוד אותם והקפיד שככל שהוא גוף יטפל בנייפ שלו ושלא יהיה בעיות. למרות הצהורותיו החזרתו ונשנות שהוא מתפרק, בגלל שהוא לא רוצה להיות "אפטנאי גייפות", המשיך לדאות לגייפות ושמור עליהם בעל ב בת עינו.

(אלן נאטור)

היה קל מאד לאחוב אותו...

כשניא היה עובר, קוקי ואני חיונו אומרים שהוא הכי חתין ביחידת, ניא ידע שהוא חתין אבל לא היה שחצן, לפחות מפעם אחת. הוא היה אומר שוח "מלחיצי" את ענבל שאני מספרת את השער שלו.

ניסי היה חם, אבל לא עד כדי שקר. היה קל מאד לאחוב אותו. הוא היה קורא לי גיל או לפעמים גילוש. זה היה גורא עשויה לי טוב שת הייל מהפלוגה שלי קורא לי בשם חיבתך. ביום ראשון בערב הם עללו למלטה. הביצוע היה ביום שני. ביום ג' בבקע כבר ידעת שיש הרוג מהיחידה ושהוא סמל. זה היה גורא.

אבל לא יכולתי שלא לעבור במחשבות על כל החבורה. מי זה יכול להיות? על ניא לא חשבתי. רק כעבור שעתיים הם הגיעו וספרו לי שזה ניא. אהבתני אותו גורא.

(גילי הפקידה הפלוגתית)

לפעמים היה ניא בא אליו לחדר, הינו יוצאים אל הדשא

ומתחילה לדבר על כל הנושאים שבulous. בעיקר על בחחות.

לפעמים, הדברים שהינו אומרים היו מתאימים לספריהם הכה מלבליים שאנו מכיר והתפלאתி מאיפה השיג ניא את הידענות והרעיון שהוא מעלה. אלה היו שיחות מאד משוחרות. אם

היתה עוברת אחת הפקידות באווור, או שתיהן ביחד, או הינו מתחשים לנו ככה בשקט, ופתאום ניא היה אומר בקול כדי שthon אשמענה - "הגה קח את גילי וקוקי למשל בעניינים האלה..."

וכאן הינו חוזרים להחלש תוך כדי שיגור מבטים וחוויכים מלאי משמעות אל הבנות, שלא ידעו מאיפה זה נחת עליהם.

החברה מאד אהבו לשמעו את דעתו של גיא על בנות, היו לו מין חזובות מליציות כלאה כמו "יש לה עכו שוכבי", או "מיית'

עשה לך טובח", או "שמע נלך לתפות לנו נערנות"... אבל

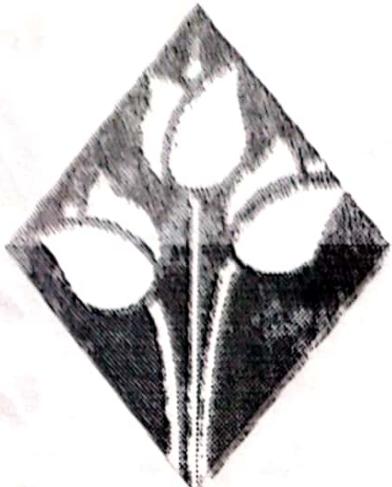
האמת והחואזועה לנולס, הוא אף פעם לא חתכוון לorth ברכזיות. ניא מאד אהב את ענבל. הוא דיבר עליה ממש בגאותה.

הוא חמייר אמר שענבל מאד אכמץ ומוכשורת ולא היה מוכן לירחטפדי' עט אחרוח. לפחות חיתוי מעין לו "בואי לים

בנהירה, תואה חתיכות, תעשה משחו..."

אבל ניא לא חסכים. ניא אהב את ענבל.

(אלין ואמנן)

במוניות מוכרים באיזופט, לבישלים את השכלתו המשקסליית. ד'אור ווינר נל קריירה של ומד קלאסי העידן את גוף

בעופם הארנינה והאטאט את גוףיהם, באנדר לימי - שנה וחצי, אמל רבקה מומאל, את קיאל מהאמאים - גרסה עברית לשידן עטף שעטף שעטף שעטף גזענים. את תקליט הבבודה של, לבון בששנויות, ובבקבוקים יוזית רביין זוללה לו את חזק כל נימות: פורי גזענות. לפני חודשים אחרים הספיק לקשת את תחרות הקדם אירופיון עם שיח 'فرد', ומעט הצלחה לעז לאירלנדי.

בתקליט זהה, 'בגונה' (בגונה), שיצא השבע, הוא מפנק לא רק את גוףיהם בקהל, גם עומקים וחושים. 'תשמוד על הוולףillard', האה שירים שכבד משמע בזרץ - אין זוגת גאות. אבל אמור שבריס הואר אמא של גיא, שנכתב בעקבות השפעתו באחיו יוסי זיבזון. השידן היה קניתה קורעת לב, שמנעה לשאים קליטים, שמתנדד מתקשה לתבini אך ביעז אלצתו, זו אגד מקרים המהובבת, כמו כאב של מישוד, זו וקיט, ההתק לנצח של מיזונו אחד.

"הו ימס שחשובי לא להזכיר את השיד לתקליטים, הוא מה, רק כדי שלא תרבך כי אז אשמה, אבל מושגתי נגב של מושג. כי נשיד כה מופיע תקליט, אם עשיתו זאת ציבור, אז חורג למורי מהקונטקט של האבב אז הוא אבל השיד מלך דינס את כל מי שטענו אותה, שהיא עוד לא להלט".

לפני שניות אוחדים אמרין ז'אוד את הוריו של גיא, טוביה וסדה, לטעמם את השיר. זו אקסלט - ואישוד אזן, השיד היה, אפסו, מצליח לעזן את גיעזת האכاب, שטן לא זודס שונגה לעלם.

195

בשבוע שעד, אותו שחשוך היה ברי' ההוד

יא שלו נולך בקיובץ כפר-מנחם ב-12 במריל 1960, בלילה שבין ה-19 ל-20 פברואר 1960, מנהל פשיטה על מעוני מוחלט בדרות לפניו, נפל פאר' גיא שלו מפיירן גולני, פועל תריסר יחלפו 13 שנים, והזמנן לא הפחת את הפאה,

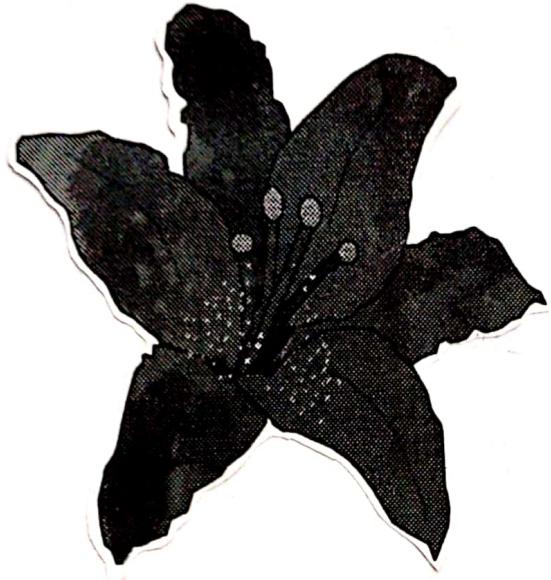
בשנית שערת, ביחס חויירין לחליי זה'ל, שרירה הטלויזיה הח'זפית משדר לוכר חנסטליות, המדריך ד'אור ווינר לשידר, לנו שעה לשידר בשידור ח', הוקינו דבריה של אמא, שרה, מתח סרט, שהכינו חברים ובני משפטה של גיא שלו טלה חפואג, דבריה המפלחים. ד'אור עלה לשידר, ו��לו כמעט גאים.

"שבוע שלם חמוטבל טהורין, עם מושקה", הוא מספר, "חוירם שלח לא חרטו מגני, חתוי שבתי לפנטזיה וחתב' את אמא של גיא', וכרת כל פלאה שלת. וכחטי שהיא לובשת בגדיים שלו, מתכסה לפעים בשמיכת שלל, וכחטי שהיא רואה אותו בתמנות, אבל לפעים ומהו מיטשטש לה. שכחטי תודח, אבל בעצם היא לא מפסיקת לבכות. והמשפט שסביר אותו ממש היה, כשאמורה שהיא שבסה למות, בלי לראות אותו, רק לרעת שהוא ח'י".

זה ד'אור, 28, הוא את התגלויות האיכותיות של הבירור הישראלי בשנים האחרונות. הוא ניתן ביכולת יכולת יצאת דופן, ומוחיק באחד הקולות הגבריים הנדרים, והנובה בהם: קונגראטנו.

ילד חולת, בן בכור במשפחה בת ארבעה ילדים, הורים ממוצא לבוי. את שם משפטו מהבית, נחישי (וות בערבית), החליך לד'אור, שם בימתי יותר. כשדר בלהקת פיקוד מרכז, עד לא גילה את היכולות יצאת הדופן שלו, עד שהלך ללימוד באקדמיה למוסיקה בירושלים. שני מורים לפיתוח קל, מהטוביים בעולם, הבתוו לו מילגות לימודים

יצאת עם ר' אוד לפועלו, בQUITCAL פאלפימנשה, מפש שלווה. בקשנות מעיקם, תדרך המתפללת לאלפימנשה עפקת בין גדרות גבירות, שוקמו כדי להגנו על הפלגניות העבריות מפי פקידי כבירה אפשרים, לשאות עגניהם לישוב מהקם של נחל, חיליק מופחת, פטוליה של פה, שתامة אלכש לחשעת מפוגע טעה כה.

טביה של עגן את פערלעטם לפני י' תר' משש שנים, החיט בעקבות אורי מטה גיא, ופכו בלתי נסכלם עבורי. פאג איז מאלה את בית: זונזו דמת' גן. שורה, ריעית המשתק להעניר בקידץ זי' לפני טצעי שפה, או לא מלון ליטל עז את גינזוק, האצטראפה אל בעלה כלב ברד מליא. הקטנים פניהם נהגו כבושים במת לזר מל' תיז, ומ' מונ' לעת מתמלט מעינה זיה, פאumar וקונה.

- איך גאנט בעמדיין לנט שיט שיר קשור ביראע?

שודג. לא שטער עיד איז שטוט של דוד. חזבי שנשא איז איז גיטיך של פרוסט, אבל אמרדי לייעמי, איז דז פונסז צאנזון מאטס, אלך על זו, כי השב לנו שיוכז איז גיא בכל דוד אפערלט. וה אוד הפודים שמלייט אוחנו מזוז היא נדה, ישיכו אונטן.

טביה. גאנז הויאן כט שטוט עיל' זיה, כי האחות הצעירות מתבששת בבית-הזונן, ודוד זהה בלהקה זסוחה. גבראי גאנז האקל הנבלא של'.

שה: זירבז עם איז של גיא, גונא איז שאנתנו יכלים להגד שטער, שאלאן עיר אונסיט ומלומ אמרו לנט, ודוד ר' אוד זקל נדה, הילך על זו, זה

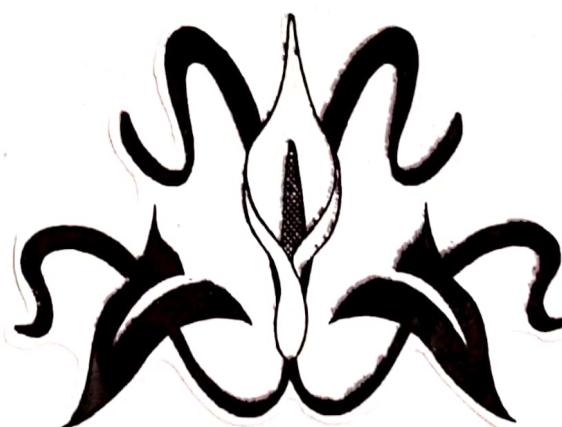
כוראי משחו מיהוד. נסענו לפגישה מלאי חששות. פגשנו בחור צער, עם עגנון, שכבלו טביה ה באמת בעיה. כשאוד הבנים שלט שם עגנון, טביה אסר עלייו להיכנס הביתה. הגענו למושר ושםענו את השיר.

- בורך, מה חשבת? זהו לך חששות?

"חורתה שוה יהיה שיר קל, בנוסח דזק, וזה ותריעי אותו. רציתי שיר שידיבר אליו, שאושט אותו, שלא יעבור לי כמו רוכבה שידיט. אמרתי ליטובין, ומה יהיה אם השיר לא ימצא זו בעיניז איגי הד' לא ידעת להגדר לא. אחריו ששמעתין, נזהרתי, קדם כל מהקל. בפעמי הראשתנה אפילה לא שמעתי את המלים, רק את הזעקה".

- זעה שאט לא יטולט לופוק?

"אני לא מגילהה לדזביה ועקחת. אני נוכה, אבל לא זעה, וזה חילך וגעשה גדע עם השנינים. מי שאומר שהומן עשה את שלו - זה איז שקרן. אני לחצת לחוויה עם זה. יט לנו עזר שלושה לזרם, מלוד לנו שתינ' נכרות, אבל גיא אינני, הזרעה הזרע והלכת ונעשית קשה. כה חסלל שלנו נחלט. אוחנו מטעיפים מהכאוב. אני כל'יך עייזט, שלפעמים מתחשק לי לא לחוויה. הכאב גומור אותו, ביטס וויסצון האחרון היה לי חבי' קשת, זאת הדחת והפעם והאשנה שחזרתי לkipoz אורי שעובי. נסאואר כי אותו מטה שרואה לחטרר, לושט, ואני לא מסכלהן. וזה הצליח להזעיא את הצעקה הווית ממנה. לא יותר כל לי עם זה - אבל זהה הצליח".

- יש בשיר סורקן, זיכור של הכאב -

"לא סורקן, רק טוב לי, שמישו מבין אותו.
לעתים קרובות ייש לי
הרגשת, שלא מבנייך
אותו. בשיר יש תקרבות
להתחשות שלי. אני לא
יכול להניד השורבן,
וה נגע ללביו, אבל לא
מפחית את הכאב".

טובייה: "אי אפשר
להקל. סורקן מנסה
להגין, שהצעקה של דוד
מבטא אלוי באב כלוי,
שנכתב בואשנות הספר
שליה. כי הקשור עם גיא
הוא פואר מיוחד. הרבה
טלפאתיה, שיש רק בין
אפא לבך, ועם אחד הוא
הצירה אותו במלחש
בכובך, ואמרת לי: טובייה,
גיא עוזר באנטם
קוף, גיא עוזר לטרוף.
טסמה, מהכה לטרוף.
בקשתתי שתמשיך לישון
והיא המשיכה לנרד.
קמתי גנסענו לזרות. גיא
עומר שם חוויכה".

שוחה: "דוד מחקב
אמcis ברגש שלו לוועקה
שלוי, אבל איש לא יכול להציג אותו. לא טובייה,
הביביט, אף אודר. אני צירבה לחזות עם גרבוב הוה צד
סוף ימי, והוא הולך גבעשה מרד, גאלר ומכבר. הום
יותר קשה לי לזראות תמנונת של ביא, קראוא עליו.
עד היום אני מוגנת על עצמי, שהתגאייט שהוא היה
בסייעת גולני. טובייה הדאגה את סוטש הקיבוץ גזען, אידי
כבר לא יכולה, והשר הוה מכאב עוד – וזה טוב לי.
אני מותשת מהכאב, אבל לא הדאגה להיפרד ממנו".

- כי להפטיק פלאוב והלפטיכון את גיאז

טובייה: "הΖהה לחיות את הכאב על גיא עד הסוף. נאת
בחיריה שליל, מורעת לנמרד. אני כמעט שלא מבלה, לא
משתחפת בתגינונן כשהיינו בקידוץ הפסגנו ללבכת
בימי שיש לחדר האוכל".

טובייה: "היהתי חכם קיבוץ 30 שנה, וקשה היה לי
להמשיך לזראות את התרבות של גיא. יש בחור אחר,
שהזהיר שהוא משתמש בסיסים ולא דלך לצבען. גיא
הלהר לסייעות. יומ אודר, אורי שגיא גוזהן, עכזרי עלי.
יד ברכת הקיבוץ והקומה, זה קרע לי את הלב. הבהיר הווע
עם המתנרכות. זה קרע לי את הלב. הבהיר הווע
ביגניטים לקגרה, וגיא נמצא איטה שהוא נמצא היה לי
קשה, ועודין קשה לי, לאבגן אידי חחברים שלו
מושיכים. זאת קנאא, זאת קנאא, טרייאפסטר להעכבי".

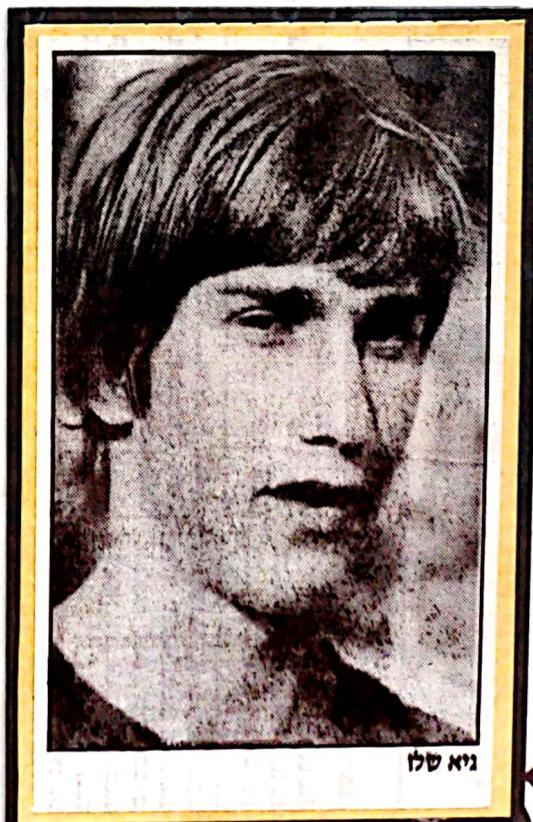
- מתי עוד וויא מתרדרזת

שרה: "שלא ייבינו אותי לא נכוון – אידי שלחה עם
הצלחות של חברים טగרלו איזו, אבל מאי שלחו
נורו, אני מרגינה שהודיעים עוברים על דידי. אידלנו
קרה דרכ' פורא, ואגשים ממשיכים להזיה. הקאה
הוואת יצרה מילב, שלא ולה נעסן להוות איתנו. שלא
תחשוכ, העיינה את הקבוץ קשה לי עד היום. שם
נוווחי, שם קבוריות אוו", שם קבוד גיא, זה נונ
ירוחי, אבל פה, נאלטימזת, אידי לא זריכה
להחטוף עם טאלת שתליה פאוזה עכוז כליך
הרבה טנימ, או מות חיא עוד רוזה".

- מה אתה יודעים על גזענות גזענות של גיאז

דוד ד'אור עם עובייה ושרה של, אלפיימונטה. "חשוב לנו שיזכו את ניאז".

חטבי, שאליהם לא באים אליו. אבל הם באו אליו.
באוטו יומם תכניתו לנוטע לידוסם, למזויא את
ההיסטוריה של. עשרות שנים חיתית את העניין.
דוואק בשבועו הוחלט, גיא נגרג, שכילוי והה
מיין את מהשימים, שהכל גבר, שאני מה להasset. מאן
לא המשתקל לחזור מה עלה בגנו משפטית בשואה".
- זוז, אתה שומע את ורביבים, זו מהויר אותו
לשבעו בו בתעת את החזרה

- בעיסק לתחשה של חומראנט, הגע על
וואבן, והתחשזה של סוף. לבני שכנתו את השיר
לא שאלתי שאלותן כשה יצא, התחלתי להתבלט.
הדי אמרת רביים שנאמור עליידי שרה, אם כואבתי.
אמרתי לעצמי, למה ללבאיך ולפעו פצעים מחרשין
הטבישה סאן והשיטה מחרשת את התחששות, שליוו
אות אן. כתבתבי, בבי. המלים והמנינה יצאו לי
יחד. אשתי לא עמדה בזיה מובית".

- שודך פוביין, זהה שלב שהבשכם פלישה
לכרא הפרט שלבתך
שרה. קשה לי להנחת, אני טעה בכרא של,
אבל מה כהיר יש ותJKLMות בזיה אלין, אליל משום
שהוא יכול להיות שיך לא רק לנו. לא חשבתי
לרגע מה פתאום מישוח ממנה להיכנס לטובים לנו.
חששתי שהוא לא יהיה אמיתי, אבל כשגיליתי שודה
וכר כל מלחה שאמהות נס端正 - וזה בקש אותי".

טובייה. לא פעם חשבתי, שאמ ארצה שיד לנויא,
שייהיה כוות. אני סם כל בוקר בשם, להזע על האסיף
ושומע את השינוי. הבית שלטן גודל, ואני סם את
השיר בחוליות גודל, והוא מוחדר בכל הבית. הרבה
פעמים אני מוחדר אותו לוחתולת, כדי להרגיש עוד
קצת ועוד קצת. אני רצה לשאול את זוז, ומה זה ית
זריך את כל זה".

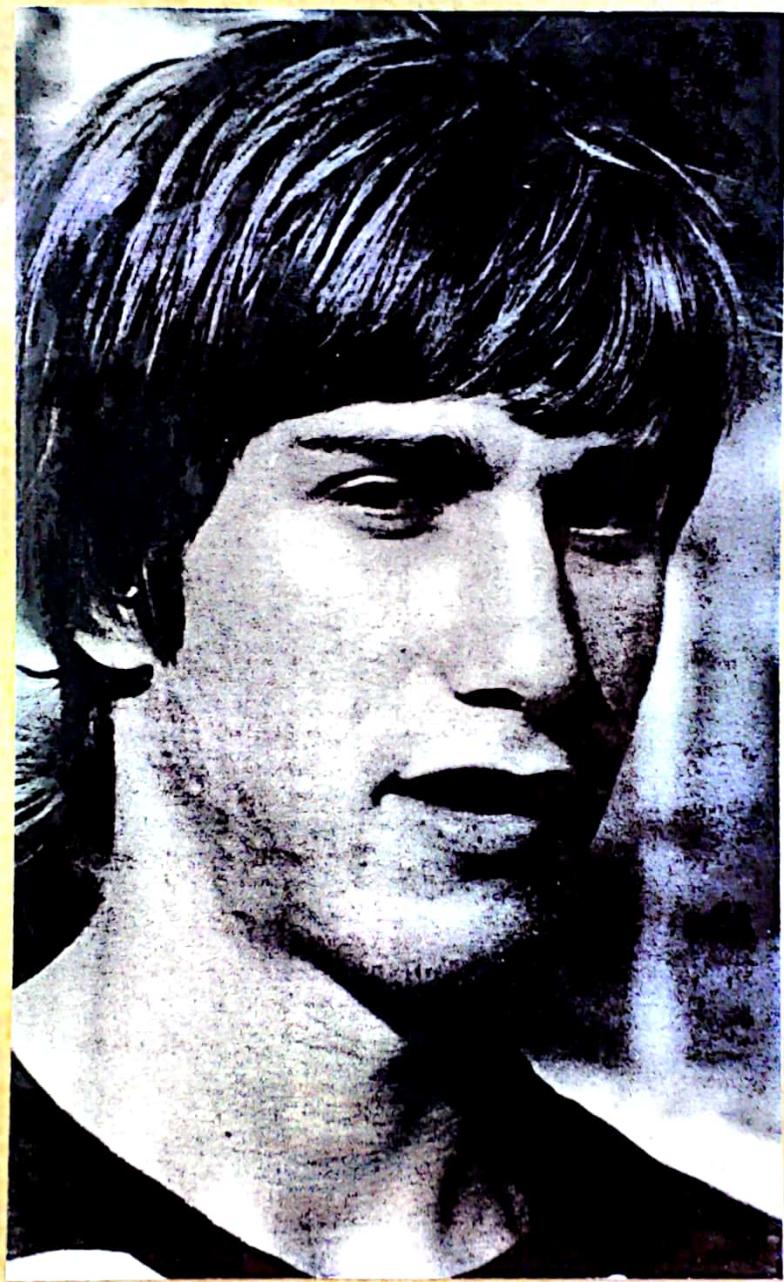
- ר'אור, הסיפור שלכם תפס אותי, ולא יסתה
לברוח ממנה, עכשו, וכל קלישאות, אני מבחן את
המשמעות של זה הוא נלחם גם בסביבה... ■

טובייה: "זאת הייתה פעולה לטעון. קוינימבלוּס
ברמת ארנון, לרגלי הנטה, זיא חי דרונטיסטן,
אחרי שם פוצצו עזקה, היח שקט. גיא נשאר לשכב.
מפקד הכוחות קיא לו לסתם, וגיא לא לך, זיא ניגש
אליו, מסען אותו למעלת, ובידים באחו רגע גווח
צורך מארח זטוקנטם, זטראן פגע נגייא. עז היה
המפקד מסחגgee עס וטשאי אשםה, שאילולא גש את
גיא, אויליא לא היה נפגע. גיא נפל על עטיחחסל
שהיו במקומו.

- כשיגיא חוץ פן 17, אז הילדים העז עיפנו.
שפוגע בטהויזהעל, הילד נפער, וכקרוא לי לעורה.
בשהגעה, ראייה אן גיא עוזה ומגשים אותו, לקחנו
אתו לכת'הוואלטם אקל פרדר והוא מת. הקראת הויה
לא עוב אהוי שוקט, כסטיקון ל' מגיא נפל על חוטי
חשמל, רצתי רק לדעת אן אן סבל כמו אותו כהו
שבדא גיטע להזיל בילדזחן לפי כל התיאורים, גיא
מת במקומו".

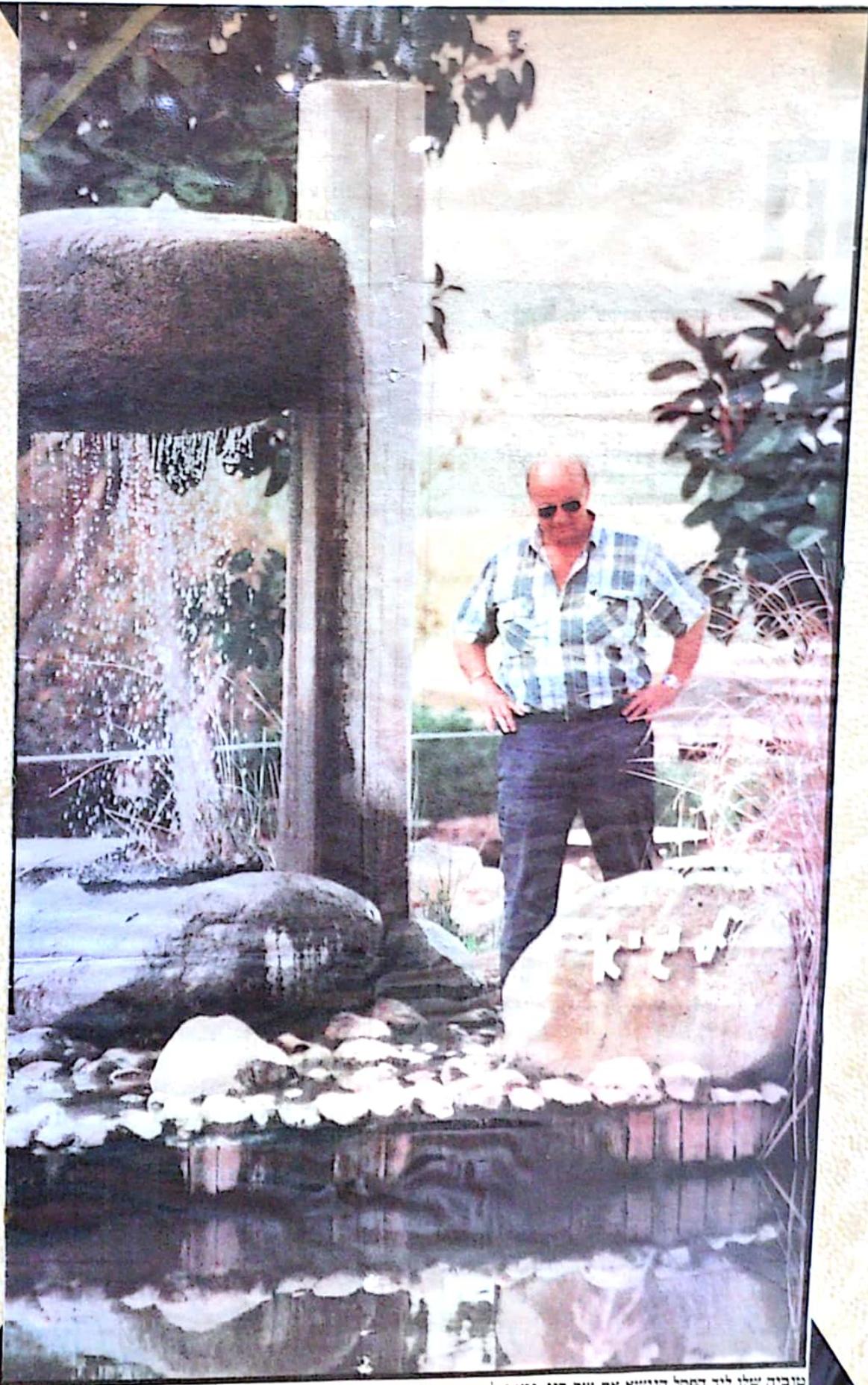
- איך פגאך נרכט הייעת על פנותו
שרה: "חיייני במכbast חקיין. הגע גימ צבאי,
עם מרכז המשק קראו לי הידרא וסיפרנו לי. יצאה
מן זרחה איזונת מאן אן מר. ישא באילו אני בדור
בור, מנסה לטפס ממנה וגולשת חורה, מגוח וגולשת
כל הונן".

טובייה: "כל משפטני נפתחה בשואה, מגיל ארכע
הסתובתי לנד בעולם, כל זוי חלמי שיוולד לי
ילד בלונרי, כועלעינים, וכות זיה גיא. כמו ימים
לפני שנפל לארת' וופתת כדי להתחלף לחפש את
שורשי משפחתי. כושאית' שני אגשי צבא ואיש משק
מתקרים לבית, התחלתי להשוש. על ידנו גור עוז
כהר שהיה בסירת. זה לא יפה להגיר, אבל אייכשו

גיא שלו זייל

**אביו של גיא , טוביה , ליד הפסל הנושא
את שמו של גיא**

טובייה שלו ליד הפסל הבנישא את ישם בני, ניא זיל. סראות וענורות, עוזמיה ורוגן

אתה היה ילד יותר מנשפר

אתה היה ילד,

היית פשוט: אדם,

אהבת!

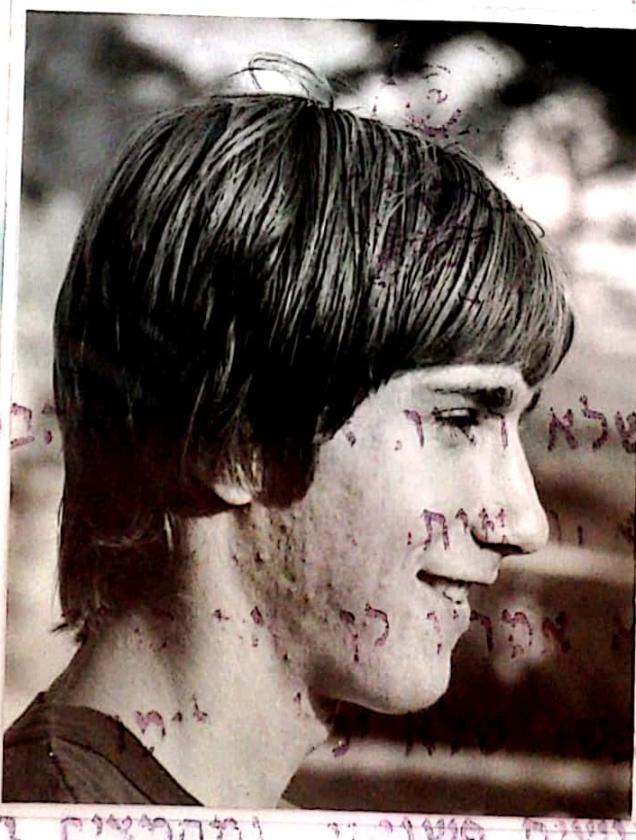
ואפשר שלא ראת את ענן האהבה שהלך

אנחנו ראיינו אורתיזן

חבל שלא אמרנו לך זאת קודם.

ואולי אפשר שלא יוכלו לומר.

אנחנו אנשים פשוטים, ומקצועיים במחמאות.

אהובו אנשים פשוטים ומקצועיים במחמאות

שלו גיא

1960-1980

יזפּר

